

உள் துருத்த காவியம்

மூதூர் எம்.எம்.ஏ.அனஸ்

www.aavanaham.org

சார் துறந்த காவியம்

எழுதி: எம்.எம்.யு. சுவாமி

ஊர் துறந்த காவியம்

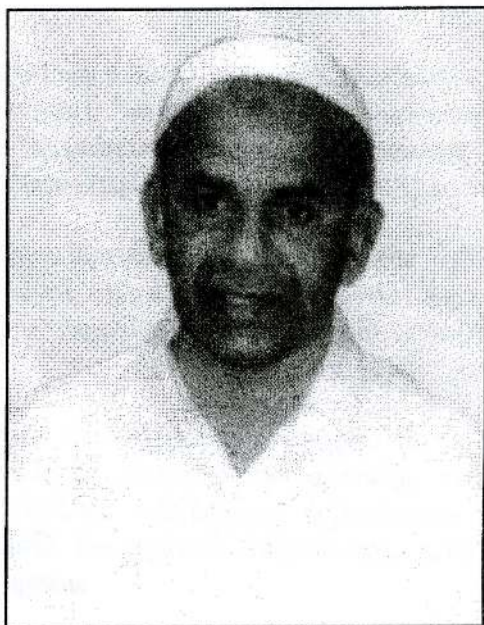
மூதூர். எம்.எம்.ஏ.அனஸ்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	: ஊர் துறந்த காவியம்
விடயம்	: கவிதை (காவியம்)
ஆசிரியர்	: மூதூர்.எம்எம்.ஏ.அனஸ்
அட்டைப்படம்	: ஐ.விஜய்
வெளியீடு	: மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
முதற்பதிப்பு	: மே. 2014
பிரதிகள்	: 500
ISBN	: 978-955-44598-6-1
விலை	: 120/=

சுமர்ப்பணம்

முதூர் மக்கள் தாம்பிறந்த மண்ணைத் துறந்து கந்தளாய் சென்ற நாளாம் நாள் 08.08.2006 இல் இவ்வுலகை விட்டுப்பிரிந்த முன்னாள் முதூர் பிரதேச சபையின் குறித் துரைக்கப்பட்ட உத்தியயோகத்தராகவும் (விவேட ஆணையாளர்) முதூர் பள்ளிவாயல்கள் சம்மேளனத் தவைவராகவும் இருந்து ஊரின் அமைதிக்காவும் உயர்ச்சிக்காவும் ஓயாது உழைத்த எனது மாமனார் மர்கும் அல்ஹாஜ் எஸ்.எம். ஜவாப்தீன் அவர்கட்கு.

முன்னுரை

இந் நாட்டில் கடந்த 1983இல் உக்கிரமடைந்த வடக்குக் கிழக்குத் தமிழர் போராட்டத்தில் இருந்து 2007 வரை சுமார் 3 தசாப்த காலங்கள் மூதூர் மக்கள் அனுபவித்த துன்ப துயரங்கள் உயிரிழப்புக்கள், உடைமை இழப்புக்கள் மிக மிக அதிகம். இந்நாட்டில் மூதூர் மக்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளைப் போன்று வேறு எந்தவோர் ஊரும் இடமும் அனுபவித்தது கிடையாது.

துன்ப துயரத்தின் சொர்க்க புரியாய் ஆகிப் போன மூதூர் மண்ணுக்கு முற்றாய்ப்பாய் ஆகிப்போன நிகழ்வுதான் 2006.08.04 இல் அவ்வூர் மக்கள் அனைவரும் ஊரைவிட்டு முற்றாக வெளியேற்றப்பட்ட நிகழ்வாகும்.

நீர் நில வளங்கள் நிறைந்து செழிப்புற்றிருந்த மூதூரைத் துயரமும் வறுமையும் நிறைந்த ஊராக யுத்த நிலைமைகள் உருவாக்கின. அன்றைய மூதூரின் வனப்பையும் வளத்தையும் பாட வந்த என்பாட்டன் மூதூர் உமர் நெய்யனார் புலவர்

புவியினில் விளங்கும்மீம் மூதூரெனும் பதி
பொங்குநதி பாய்வதா லெங்கும்வள மாகி
கவினொழுகு செந்நெலொடு கன்னலும லிந்து
காட்சிதரு கின்ற திரு மாட்சிபெறு நாடு.

நாட்டையான் மருதநில மென்றுசொல் வேனோ
நற்கடற்சா ருமொரு நெய்தல்என் பேனோ
நீட்டிய மலைச்சாரற் குறிஞ்சிநில மாமோ!
நெடுங்கான முல்லைநில மென்றுபகர் வேனோ!

என்று பாடினார்.

இத்தகைய வளமும், வனப்பும் நிறைந்த மூதூர் மண்ணின் மாந்தர்கள் அன்று முற்றாக வெளியேற்றப்பட்டனர். மூதூர் மூதூர் எம்.எம்.ஏ.அனல்

சனசஞ்சாரமேயற்ற சூனியப் பிரதேசமாகியது. இச்சோக நிகழ்வுகள் என் உளத்தில் தொடர்ந் தேர்ச்சியாய்க் கவலைகளைக் கருக்கொள்ளச் செய்தன. இவ்வேதனையின் சுவடுகளை ஏதோ வார்த்தைகளின் வடிவாக என் மன ஆறுதலுக்காக அமைத்தேன். அவைதான் இன்று உங்கள் கரங்களில் “ஊர் துறந்த காவியம்” என்ற நூலாக உலா வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு இம்மூதூர் மண்ணிலே பிறந்து வளரப் போகின்ற சந்ததிகள் தம்முன்னோர்கள் ஓர்காலத்தில் இந்த மூதூர் மண்ணை விட்டு முற்றாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்ற வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்காக வேண்டியாவது இக்காவிய நூல் ஓர் வரலாற்று ஆவணமாகப் பங்களிப்பு நல்கும் என்ற திடமான நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

மூதூர் மண்ணில் நிலவிவருகின்ற ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் முற்பட்ட ‘கங்கை காவியம்’, “புகாரிக்காவியம்” ஆகியவற்றின் ஓசை நயத்தோடு இந்த “ஊர் துறந்த காவியம்” என்ற காவியத்தை எழுதி நூலாக உங்கள் கரங்களில் தந்துள்ளேன். இதில் நான் அறியா சில நிகழ்வுப் பிழைகளும் நேர்ந்திருக்கலாம். அதனை என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்போது, அடுத்த பதிப்பில் அவற்றை சீர்செய்து பதிப்பிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதை வாசகர்களின் கவனத்திற்கு எத்தி வைக்கின்றேன்.

இந்நூலை நல்லமுறையில் பதிப்பித்த SS. டீஜிட்டல்ஸ் பதிப்பகத்தார்க்கும், வெளியீடு செய்த மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்துக்கும் அட்டைப்படம் வடிவமைத்த திரு. ஐ. வி. ஜய் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நன்றி

எம். எம். ஏ. அனஸ்
பெரிய பாலம்
மூதூர்-5

தொ.பேசி - 0776288299

மூதூர் எம். எம். ஏ. அனஸ்

ஊர் துறந்த காவியம்

01. பொன்மணிகள் விளைந்தேதான் பொழிவுற்றுத் திகழ்ந்த
பொற்பதியாம் மூதூரும் பேரின்னல் உற்று
கண்ணிராய்க் காட்சிதந்த கதையதனை நானும்
காவியமாய்ப் பாடுவதற்குக் கரிசணையே கொண்டேன்.
02. மூதூர்மண் ஈன்றெடுத்த மக்களெலாம் அன்று
முற்றாக ஊர்துறந்த மாகொடுமை நிகழ்வு
இத்தறையும் இருக்கும்வரை இதயத்தில் நிறைந்து
இழிந்தோர்கள் இழைத்திட்ட இன்னல்களை இயம்பும்.
03. காவியங்கள் பாடுதற்குக் கனதிறமை வேண்டும்
கடுகளவு தமிழ்கற்றோன் காவியமே பாட
ஆவலாய் வந்துள்ள ஆனசெயல் வியப்பே
ஆண்டவனும் தமிழ்ஞானம் அளித்திடனும் எனக்கு.
04. புலமைமிகு புலவர்எனப் புகழ்பூத்துப் பதியில்
பேர்பெற்ற சாலயரும் பெரும்புலவர் உமரும்
துலங்கிடவே கங்கைகவி புகாரிக் கவியென
தூயதாம் காவியங்கள் தொடுத்தனரே அன்று.
05. பின்னாளில் எம்.ஏ.பரித் என்றுரைக்கும் கவிஞன்
பாடிட்ட கினாந்திமுனைப் பாவுமே நன்று
சின்னோன்யான் கவிபாட துனிந்ததேன் என்று
சிந்தையெலாம் குழம்பித்தான் பாடுகிறேன் இன்று.

06. நான் பாடும் காவியத்தில் நேராமல் பிழைகள் நாயனவன் நல்லருளை நல்கிவிட வேண்டும் ஆன்றோர்போல் என்கவியும் அணிநயமாய் அமைந்து அவணியிலே அழியாமல் ஆகிவிடவும் வேண்டும்
07. இறையோனே இவ்வுலகை இனிதேகாப் போனே இயம்புமென் கவியினிலே இனிதேஉன் அருளும் நிறைந்திடவே உதவிடுவாய் நன்றாகத் தமிழ்என் நாவினிலே நிலைகொண்டு நிலைத்திடவும் செய்வாய்.
08. மூத்தபதி மூதாரின் மாந்தரெலாம் அன்று முற்றாகத் தம்பதியை மறந்துகந்த ளாய்க்குக் காத்திடவே உயிரையெனக் கடந்திட்ட நிகழ்வை காவியமாய்ப் பாடிவே கடும்வாஞ்சை கொண்டேன்.
09. ஆதலினால் ஆண்டவனே யான் பாடும் பாவில் ஆகாத பிழையெல்லாம் அமையாமல் காத்து பூதளத்தில் இப்பாவும் புகழ்பூத்துத் திழைக்க புரிந்திடுவாய் நிறைவாகப் பேரருளை எனக்கு.
10. மண்ணுலகை அற்புதமாய் மாண்புடனே படைத்து மகத்தாகக் காத்துவரும் மாபெரியோன் இறையே கண்ணீராய் மூதாரார் கந்தளாய் சென்றதை காவியமாய்ப் பாடிவே கருணைதனைப் புரிவாய்

11. வற்றாத வளநதிகள் வலைந்தோடும் மருதம்
விலங்கினங்கள் வரமென்றே வாழ்கின்ற முல்லை
பொற்பதியாய்ப் பேரழகு பெற்றிலங்கும் நெய்தல்
பெரியோனின் பேறென்றே பெற்றிட்ட மூதூர்
12. ஆழ்கடலும் அலைதாவி அழகதனை அளிக்க
அதிகவளம் மிகுந்திட்ட நெல்வயல்கள் சிறக்க
வாழவழி வகுக்கின்ற வனப்புமிகு வனமும்
வரமாக நெடுமலையும் வாய்த்தபதி மூதூர்
13. இனஉறவின் இருப்பிடமாய் இருந்திட்ட மூதூர்
இன்னல்களின் இனிதிடமாய் இன்றிங்கே யாச்சு
கனத்தமுறை வன்செயலின் களமாக ஆகி
கண்ணீரின் கதைகளது கருவிடமாய்ப் போச்சு
14. முக்கனியும் காய்கறியும் முதிர்தேனும் நிறைந்து
முதலோனின் கொடையென்றே மிளிர்ந்தபதி மூதூர்
அக்கிரமம் அத்தனையும் அடைந்தததுவும் ஏனோ!
அவலத்தின் அடையாளம் ஆகியதும் ஏனோ!
15. சாதிமத பேதத்தின் சரித்திரமே இன்றிச்
சந்தோச மிகுதியிலே சஞ்சரித்த மூதூர்
நாதியற்ற நிலைமைக்கு நாளும்இழக்க காசி
நிம்மிதியை இழந்திங்கே நிலைகுழைந்த தேனோ!

16. இனங்களது ஒற்றுமையின் இருப்பிடமாய் இருந்த இனியபதி மூதூரில் இனமோதல் வந்து சனங்களினை அகதிகளாய் சங்கமிக்கச் செய்து சரித்திரத்தைக் கறைபடியச் செய்துவிட்ட தம்மா.
17. சந்தோச மிகுதியிலே சஞ்சரித்த மூதூர் சஞ்சலத்தின் சிறப்பிடமாய்ச் சீரழிந்து போச்சு எந்தவிதத் தீர்வுகளும் எட்டாமல் நாளும் ஏராள இன்னல்களின் எழிலிடமாய் ஆச்சு.
18. ஊரினிலே அமைதிநிலை உயர்ந்தோங்க வேண்டி உன்னதத்தின் பெரியோர்கள் உளமாற எடுத்த ஏராளத் தீர்மானம் எல்லாமும் இங்கே எப்பயனும் இல்லாமல் ஏற்றமின்றிப் போச்சு.
19. நல்லோரின் தலைமைகள் நலிவுற்றுப் போக நாசங்கள் நன்றாக நாளுமே தழைக்க எல்லோரும் தலைமையென எழுந்திங்கு திகழ ஏற்றமெலாம் இழந்துஊர் ஏழ்மைநிலைக் காச்சு.
20. வயலுக்குச் சென்றிடவும் வாய்ப்பில்லா நிலைமை வந்ததனால் வயற்காரர் வறுமையிலே வாடி உயிர்காக்க உணவுக்கும் உரியவழி இன்றி உருகியே கண்ணீரின் உருவாக நின்றார்.

21. பொன்விளைந்த வயற்பூமி பொலிவிழந்து போக பார்க்கின்ற பரப்பெல்லாம் பயிரின்றித் தோன்ற என்செய்வோம் தொழிலுக்கு என்றேதான் ஏங்கி ஏற்றமெலாம் இழந்தோராய் ஏராளர் ஆனார்.
22. நெல்லினது களஞ்சியமாய் நிலைபெற்ற வீட்டில் நாளாந்த உணவுக்கும் நெறியில்லா நிலைமை சொல்லொனா வறுமையதால் சிறுமைநிலைக் காகிச் சோகத்தைக் கமக்காரர் சொந்தமெனக் கொண்டார்.
23. கடல்வலயத் தடையென்ற காரணமாய் மீனோர் கஷ்டத்தின் கருவிடமாய்க் காட்சியே தந்தார் விடிவுதான் கிட்டாதோ வாழ்வினிலே என்று வேதனையின் சோகத்தில் வெந்துமே போனார்.
24. கடலுக்குச் சென்றவர்கள் கரைதிரும்பா நிலைமை கணக்கின்றி நிகழ்ந்திடவே கடலுக்கும் செல்ல முடியாத நிலைமையது முனைப்பாகத் தோன்ற மீனோர்கள் வாழ்க்கையதில் மீழாத்துயர் அம்மா
25. கூர்க்கத்தி வெட்டுகளும் குண்டுத்தாக் குதலும் கூடுதலாய்க் கடலினிலே கொடிகட்டிப் பறக்க பேர்பெற்ற மூதாரின் பெருமீனார் எல்லாம் பெருமளவில் கடற்றொழிலைப் புறக்கணித்தார் அம்மா

26. கடலுக்குள் கபறுண்டு காணவே முடியா
கதைப்பாரே பொரியோர்கள் கதையதுவும் உண்மை
கடலுக்குப் போனோரில் கனபேர்கள் ஆங்கே
கபறுக்குள் அடங்கினரே கண்காண வில்லை.
27. ஆழமிகு கடலினிலும் ஆள்க்கடத்தல் நிலைமை
அவலத்தின் அரங்கேற்றம் அங்கேயும் தானே
வாழ்வழி யாதுஎன வருத்தத்தில் மீனோர்
வாடியே வசந்தம்வர வள்ளோனை இரந்தார்.
28. வர்த்தகத்தின் வருமான வனப்பினிலே நாளும்
வளவாழ்வைக் கண்டிட்ட வர்த்தகர்கள் எல்லாம்
நிர்மூலம் என்றதோர் நாசத்தின் நிலைக்கு
நிலைகுலைந்து நின்றார்கள் நிம்மதியும் இழந்து.
29. வியாபா ரத்தினால் வருமானம் மிகைத்து
வசந்தத்தில் வர்த்தகர்கள் வாழ்ந்தநிலை தாழ்ந்து
வியாபித் தவன்செயலோ வர்த்தகத்தைத் தாக்க
வறுமையதன் வடிவமென வாணிபர்கள் ஆனார்.
30. வணிகமது இல்லாத வெறுமைநிலை ஓங்கி
வர்த்தகரை வருத்தத்தில் வாட்டியே நிற்க
இனிஇங்கு தொழிலேது இதுவெண்ணி ஏங்கி
இன்னலிலே காலத்தை இணைத்தபடி நின்றார்.

31. விறகெடுக்க வனத்திற்கு வண்டிலுடன் சென்றோர்
விறகாக எரிந்திட்டார் வீடுவர வில்லை
மரணத்தின் பிடிக்காக மக்களெலாம் பயந்து
மனையதனில் முடங்கியே மனம்நொந்து போனார்.
32. மாடாடு வளர்த்திங்கே மகிழ்வாக வாழ்ந்தோர்
மாடாடு யாவையுமே மாண்பறியாக் கொடியோர்
நாடியே கவர்ந்ததால் நாசமே இத்தொழில்
நாளுமே வறுமையில் நலிந்தனரே இன்னோர்.
33. கிராமப் பகுதியெலாம் கிரமமாய்ப் பொருளினை
கொண்டுசென்று விற்றங்கே காலமெலாம் வாழ்ந்தோர்
நிரந்தரமாய் இத்தொழிலின் நிலையிழந்து போனார்
நிம்மதியை வாழ்வினிலே நெடுந்தூரம் விட்டார்.
34. கூலிக்காய் வேலைசெய்து குடும்பத்தைக் காத்தோர்
கூழுக்கும் வலியின்றிக் குழம்பியே போனார்
வேலையும் இல்லாமல் வெறும்வயிராய் ஆகி
வேதனையின் வாட்டத்தில் வெதும்பியே நின்றார்
35. இரண்டாயிரத் தாறாவணி இலங்குநாள் ஒன்றில்
இதிகாச வரலாறாய் இருந்திடவே புலிகள்
திரண்டுரைச் சூழ்ந்திட்ட திகைப்பூட்டும் நிகழ்வு
தரணியுள வரையிங்கு திழைத்திடுமே நிலைத்து

36. வலிமையின் திமிரதனால் தீங்கினிலே திழைந்து
வந்துசூழ்ந் தூரிலே வன்முறைகள் புரிந்த
பலனற்ற கொடுஞ்செயலோ புவியுள்ள வரைக்கும்
பெரிதாக எம்மனதில் பேரிடரை நல்கும்.
37. விடுதலையின் பேரிலே வீணாக ஊரை
வளைத்தேதான் நின்றதனால் வேதனையில் மக்கள்
அடைந்திட்ட அவலத்தை அறைந்திடவும் முடியா
ஆறாக ஆகினவே அற்றைநாள் கண்ணீர்
38. விதலையின் வேட்கையிலே வன்மமாய் அன்று
வந்நெங்கள் ஊர்தன்னை வளைத்திட்ட நிகழ்வு
கொடுமையிலும் கனமென்றே குவலயமும் செப்பும்
கண்ணீரின் கதையென்றே காலமதும் கதைக்கும்
39. வீணாக ஏதுக்கோ வந்தூரைச் சூழ்ந்து
வேதனைகள் பலபுரிந்து வரலாற்றில் தமக்குத்
தானாக அழிவதனைத் தேடிட்ட செய்கை
தரணியிலே சான்றோர்க்குத் தருகிறதே விந்தை
40. சூழ்ந்திட்ட பாதகரைச் சீக்கிரமே விரட்ட
சடுகலன்கள் மல்டியினைச் சரமாகப் படையும்
வாழ்கின்ற மக்களது வளவுமனைப் பக்கம்
வீசிடவே பலமக்கள் வீழ்ந்தனரே அங்கே.

41. ஊரினிலே சூழ்ந்திட்ட உழுத்தர்தமை முற்றாய்
ஊர்விட்டே தூரத்துவதற்கு உயர்மட்ட முடிவாய்
பாரியதாம் எறிகணையைப் படையினரும் ஏவ
பலஉறவார் பலியாகிப் போயினரே அம்மா.
42. மல்டியென மக்களெலாம் மொழிகின்ற குண்டு
மாபெரிய கொடுமைதனை மண்ணிலன்று செய்தும்
பல்பத்து உயிரினையும் பலியென்றே எடுத்தும்
பாதகத்தைப் பெரிதாகப் புரிந்ததுவே அம்மா.
43. குடியிருந்த வீடெல்லாம் குண்டுகளே வீழ
குருதியே ஊரெங்கும் குறிப்பாகச் சிந்த
அடியற்ற மரம்போல அதிகமனை சாய
அவலமே மூதூரில் அரங்கேற்றம் ஆச்சு.
44. குண்டதுவும் துளைத்திட்ட காயத்தால் மக்கள்
குருதியினைச் சிந்தியே குற்றுயிராய்க் கிடந்தார்
பெண்களுடன் பெரியோரும் பாலகரும் என்றே
பல்வகையின் மக்களுமே படுகாயம் ஆனார்.
45. மாடாடு கோழியுடன் மற்றுமுள உயிர்கள்
மாய்ந்தழிந்து போயினவே மனமெல்லாம் உருக
கேடுகளே ஊரதனில் கொடிகட்டிப் பறக்க
கண்ணீரும் ஓடியதே கடலாக இங்கே.

46. கடலதனின் கரைதனிலே காட்சிதந்த தெங்குடன்
கனத்தபல மரங்களிலும் கொடுங்குண்டு வீழ்ந்து
இடிமின்னல் தாக்கிட்ட இடம்போல அவற்றை
இலங்கிடவே செய்ததனை இயம்பிடவும் முடியா.
47. ஈன்றெடுத்த சேய்கலெலாம் ஈன்றாளின் முன்பும்
இல்லாள்கள் கணவன்மார் இமைப்பார்வை முன்பும்
மாண்டிட்ட சோகத்தின் மாகொடுமை செப்ப
மனதினிலே வலிமையது மிகைத்திடவே வேண்டும்.
48. மரணத்தின் பிடியினிலே மாண்டிட்ட உறவை
மறைகூறும் நெறியினிலே மண்ணறையில் அடக்க
உரியவழி புரியாமல் உளமுருகி மக்கள்
உயிரற்ற பிணமென்றே உருமாறி நின்றார்.
49. வாட்டிட்ட பசியதனின் வருத்தத்தைப் போக்க
வழியேதும் இல்லாமல் வருத்தியே தவித்தார்
நாட்டினிலே இக்கேடு நமக்கேனோ என்றே
நாவினிலே நாயோனின் நாமத்தை நவின்றார்.
50. நெய்தல்நகர் பாலநகர் நடுந்தீவு மற்றும்
நகர்தக்வா கேணிக்காடு நகர்கப்பீ மக்கள்
உய்யவே தங்களுயிர் ஒடோடி வந்து
ஒதுங்கியல் ஹிலாலில் ஒடுங்கினரே நன்கு.

51. கொட்டியாக் குடாக்கடல் கரைதனிலே என்றும்
கடலினது சேய்களெனக் காலமெலாம் வாழ்ந்தோர்
கட்டியதம் உடையோடு காப்பிடமே என்று
கலைக்கடமல் ஹிலாலில் கடும்தஞ்சம் ஆனார்.
52. இதனோடக் கரைச்சேனை இடமக்கள் உடனே
இதமான கடலோர இடவட்ட மாந்தரும்
கதறியே வந்திந்தக் கலைக்கடம் குவிந்தார்
காப்பிதுவாய் அமையுமெனக் கனமாக நம்பி.
53. இக்பால்றோட் தாகாநகர் இதிகாச நொக்ஸ்றோட்
இலங்குமா ணைச்சேனை இனிதாலிம் நகரார்
தக்கதாம் காப்பென்று திடமாக நம்பித்
திரண்டார்கள் முதூர்வெளித் தரையிடத்துத் தானே.
54. நடுவூரில் வாழ்ந்திட்ட நரர்களெலாம் ஒன்றாய்
நத்வத்துல் கலைக்கடம் நாடியே வந்தார்
இடமங்கே போதாமல் இதனாலே ஆக
இதனருகு இடத்திலுள இல்லமெலாம் நிறைந்தார்.
55. இவ்வாறே ஆலிம்ஜின்னா இலங்குபதி மக்கள்
இருப்பிடத்தைத் துறந்துவந்து இன்னுயிரைக் காக்க
அவ்முதூர் வெளியினிலே அடைக்கலமே ஆனார்.
இங்குமே வீழ்குண்டு அதிகமென்றே யாச்சு.

56. வருகின்ற குண்டுகளோ வந்தவிடமும் வீழ
வந்ததுஊழிக்கால மெனவருந்தி மக்கள்
உருகியெ உயரிறையின் உதவிதனைக் கோரி
உரக்கவே பிராத்தனை உரைத்தபடி நின்றார்.
57. மூதூர்வெளிப் பகுதிதனை மேவிட்ட மக்கள்
முடிவாகச் சாபிநகரை முனைப்பாக நோக்கி
பாதுகாப் பிற்காகப் பாதமே பெயர்த்தார்
பகன்றிடவும் முடியாத பாவநிலைக் கானார்.
58. இறுதியாய்த் திரண்டிட்ட இவ்விடமும் அதிகம்
இன்னுயிரை மாய்க்கின்ற இடர்குண்டே வீழ
இறுதியே தம்முயிர்க்கு இப்போதென் றெண்ணி
இறைநாமம் உரைத்தப்படி இறைஞ்சலிலே திழைத்தார்.
59. இங்கணமாய் மக்களெலாம் இருக்கவே போகும்
இடமெல்லாம் குண்டுகளே இலக்காக வீழ
இங்கினியாம் இருந்திடவே இயலாதென் றியம்பி
இரத்தத்தைக் கண்ணீராய் இறைத்தபடி நின்றார்.
60. விழ்ந்நிட்ட குண்டுகளால் வீணாய்யுயிர் துறந்து
வையத்து வாழ்வதனை விடுத்தோரை உறவார்
ஆழ்ந்தபெரும் கவலையுடன் அரைகுறையாய் அடக்கி
அருள்மறையின் கடமைதனை ஆனமட்டும் முடித்தார்.

61. குற்றுயிராய்க் குண்டினது கொடுமையினால் ஆனோர்
கூடியதாம் காயத்தால் குருதியாய்க் கிடந்தோர்
உற்றதுயர் எவராலும் உரைத்திடவும் முடியா
உயிர்காக்க வைத்தியத்தின் உதவியதும் இன்றி
62. உண்பதற்கு உணவின்றி உடுத்திட உடையாய்
உடலுள்ளம் சோர்வுற்று ஒடுங்கிட்டார் மக்கள்
என்னென்றே அறியாத ஏற்றமிகு பாலர்
ஏங்கியே பாலுக்காய் ஏராளம் அமுதார்.
63. குண்டுமழை எங்கனுமே கூடுதலாய்ச் சொரிய
குற்றுயிராய் ஆனோர்கள் கொடுங்காயம் உற்றோர்
என்றெல்லாம் செய்திகளும் ஏராளம் பரவ
என்னஇனிச் செய்வதென எல்லோரும் திகைத்தார்.
64. உயிர்காக்க யாதேனும் உரியவழி உளதோ!
உலகத்தைப் படைத்திட்ட ஓரிறைக்கே புரியும்
இயலாத நிலையினிலே இங்குற்ற மக்கள்
இவ்வாறு இயம்பித்தன் இன்னுயிர்க்காய் அமுதார்.
65. இரவுபகல் மூன்றுநாள் இவ்வாறு மக்கள்
இன்னல்தன் கடலினிலே இடறுற்று நின்றார்
இறுதியிலே நாலாம்நாள் இம்மக்கள் கூடி
இவ்வூரைத் துறந்திடலே இதமென்று தேர்ந்தார்.

66. மூதூரார் அனுபவிக்கும் மாகொடுமை பற்றி
முற்றாகத் தகுந்தோர்க்கு முறையீடு செய்தும்
ஏதுவிதத் தீர்வதுவும் எட்டாமல் ஈற்றில்
ஏமாற்றம் கண்டேதான் எல்லோரும் திகைத்தார்.
67. இரண்டாயிரத் தாறாவணி இலங்கிட்ட நான்கில்
இரத்தமாய்க் கண்ணீரை இறைத்ததே மூதூர்
அரக்கர்தம் கொடுமைக்கு ஆனதாம் காப்பாய்
அயலூராம் கந்தளாய்க் அடிபெயர்ந்தார் மக்கள்
68. வேதனையில் வெந்திட்டோர் விடுதலையே காண
வாய்த்தவழி யாதென்று வருத்தத்தில் நின்றே
சாதகமே கந்தளாய் செல்லல்எனத் துணிந்து
சரித்திரத்தின் பயணத்தில் சங்கமித்தார் அன்று
69. இன்னல்களின் இருப்பிடமாய் இவ்வுரும் உளதால்
இனியிங்கே இருந்திடவே இயலாதென் றியம்பி
உன்னதமே ஊர்துறத்தல் உயிர்காப்பும் கிட்டும்
உரைத்தபடி எல்லோரும் ஊர்விட்டே நடந்தார்.
70. அயலூராம் கந்தளாய் அடைந்திடுவோம் என்று
அனைவருமே ஒருமுகமாய் ஆய்ந்தெடுத்த முடிவைச்
செயலாக்க எல்லோரும் சிந்தைமிகக் கொண்டார்
சீக்கிரமாய்ப் பயணத்தில் சங்கமமும் ஆனார்.

71. ஊர்துறந்து செல்வதுற்கு உகந்ததரை வழியென
உணர்ந்தெடுத்த முடிவதனை உயிரோட்ட மாக்க
கார்மேகம் அற்றிட்ட கடும்வெயிலின் பொழுதில்
கால்நடையின் பயணமது கடுகதியாய் ஆச்சு.
72. பிறந்திட்ட பொன்னூரைப் பிரிதலினை எண்ணிப்
பிரியமின்றி மக்களெல்லாம் பெருந்துயரி வெந்தார்
அறவேஊர் துறப்பதற்கு அகமுமே இன்றி
ஆவிதனைக் காப்பதற்கென ஆறுதலும் அடைந்தார்.
73. புனிதமறை இஸ்லாமும் புகழ்ந்துரைந்து நிற்கும்
புகழ்பூத்த வெள்ளிநாள் பகலில்த்தான் பயணம்
கனத்தபல தியாகக் கதையுடனே தொடக்கம்
கறைபடிந்த வரலாற்றுக் காவியத்தின் துலக்கம்
74. பார்க்கின்ற இடமெல்லாம் பரந்தகடல் போன்று
பல்பத்து ஆயிரம்பேர் பயணத்தில் கூடி
ஊர்துறந்து போகின்ற உருக்கமிசு காட்சி
உலகத்துக் கொடுமைகளில் உயர்கொடுமை அம்மா
75. வெண்மைநிறக் கொடிகளினை வெயிற்பொழுதில் ஏந்தி
வல்லோனின் நாமத்தை வாய்யினிலே முழங்கி
பெண்களுடன் வாலிபரும் பெரியோரும் சேர்ந்து
பயணமதைத் தொடர்ந்தனரே பாதைவழி ஊடே.

76. ஆயிரமாம் எண்ணங்கள் அகத்தினிலே ஓங்க
அச்சமது உச்சமாய் அனைவரையும் வாட்ட
நாயகனே காப்பென்று நன்றாக நம்பி
நடந்தனரே பாதையிலே நம்மோர்கள் அன்று.
77. நடந்திடவே முடியாத நரைகண்டோர் தவிக்க
நோய்கொண்டோர் சிரமமுடன் நொண்டிநடை போட
திடமில்லா மாந்தரெல்லாம் தன்னிலையை இழந்து
தவித்திட்ட நிலைமையதோ தாரணியில் கொடுமை.
78. ஈன்றெடுத்த பாலகரை இறுகத்தாய் சுமக்க
இல்லாளினைக் கனவர்கள் இழுத்தபடி நடக்க
மாண்டோர்போல் மந்தகதி மக்களெலாம் போக
மண்ணிலே அப்பயணம் மாகொடிது அம்மா.
79. பெற்றெடுத்த குழந்தைகள் பயணத்தில் தவற
பிரியத்தின் உறவார்கள் பெருந்தூரம் சிதற
பற்றிட்ட கணவன்மார் பார்வையிலே நீங்க
பெண்களுற்ற அவலத்தைப் பகரவே முடியா!
80. வாகனங்கள் வைத்திருந்தோர் வந்திடவே பின்னால்
வண்டில்மா டுடனும்பலர் வந்தனரே தொடராய்
தாகத்தின் தாக்கமது தீராமல் வாட்ட
தவியாகத் தவித்தனரே தீனோர்கள் இங்கே.

81. கால்நடையின் பயணமதன் கஷ்டங்கள் யாவும்
கந்தளாய் வரையென்று கருதியே மக்கள்
தோல்கருகும் வெயிலதனின் தாக்கமதும் தாங்கி
தொடர்ச்சியாய்ப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனரே அங்கு.
82. பிரிட்டிசார் பாலமாம் பெரியபா லமெனும்
பேர்கொண்ட வளமிக்க பகுதிதனைத் தாண்டி
சரித்திரமாய் ஆகிட்ட சம்பவத்தின் இடமாம்
செப்புமறு பத்திநா லாம்கட்டையை அடைந்தார்.
83. அறுபத்தி நாலூரை அடைந்திட்ட இந்த
அகதியாம் மக்களுக்கு அவ்விடத்தின் நிகழ்வு
வரலாறு காலமெலாம் விளம்பிநிற்கும் வண்ணம்
வேதனையின் வடிவமாய் விளங்கிடுமே என்றும்.
84. தார்வீதி வழியாகத் திரண்டுவந்த மக்களின்
தியாகப் பயணத்தில் தடையொன்று ஆச்சு
பார்வியக்கும் வகையினிலே பாதகர்கள் ஆங்கே
பயணத்தைத் தடுத்தனரே பாவமே மக்கள்.
85. பயணத்தின் பாதையிலே பாதகத்தின் குண்டு
பதுக்கியே இருப்பதனால் பயணத்தை அவ்வழி
பயணிக்க வேண்டாமெனப் பகன்றிட்ட தீயோர்
பாதகமே புரிவதற்குப் பொழுதினையும் பார்த்தார்

86. வெள்ளிநாள் குத்பாவும் விட்டோராய் மக்கள்
வெயிலதனின் கொடுமையிலும் விரைந்துவந்த பயணம்
கள்ளமது இங்கேயும் காத்தேதான் உளதை
கனவினிலும் எம்மோர்கள் கண்டிடவே இல்லை.
87. பயணத்தைத் தொடர்வதற்குப் பாதைதனை விடுவீர்
பாலகரைப் பாவையரைப் பார்த்தேனும் இரங்கீர்
தயவையே தந்திடுவீர் தீங்கதனைத் தவிப்பீர்
தாழ்மையுடன் கெஞ்சித்தான் தவித்தனரே மக்கள்.
88. கெஞ்சியே கேட்டதிலே கண்டபலன் இல்லை
கொடுமையின் வடிவமெனக் காட்சிதந்த கொடியோர்
வஞ்சத்தை அரங்கேற்ற வாய்ப்புகாய் நின்றார்
வந்தவினை எண்ணிமக்கள் வருத்தத்தில் நொந்தார்.
89. நிராயுத பாணிகளாய் நின்றிருந்த மக்கள்
நாயனது நாமத்தை நேர்த்தியாய் நவின்று
வராதோ தங்களுக்கு விடிவென்றே ஏங்கி
வல்லோனின் உதவியதன் வருகைக்காய்த் தவித்தார்.
90. கினந்திமுனை வழியாகக் கடந்திடவே பயணம்
கட்டளையைப் பகன்றிட்டார் கசடர்களும் அதிலோ
கனமான சதியெல்லாம் காத்தேதான் உளதை
கண்டிட்ட எம்மோர்கள் கண்ணீரை உகுத்தார்.

91. பாதைகளோ படுமேசம் பாதத்தைப் பதித்து
பயணமே செய்தோர்கள் பதறியே அழுதார்
காதையிது உண்மையே கஷ்டமோ மிகையே
கடுமுட்கள் கால்தீண்டக் கறையாக இரத்தம்
92. பாதணிகள் எல்லாமும் பட்டிட்ட பாட்டில்
பட்டென்று அறுந்துந்து பல்திக்கும் சிதறப்
பூதலத்தில் மூதூரார் புரிந்திட்ட பயணம்
பார்க்கையிலே இதுவேதான் பாதகத்தில் மிகைத்து.
93. கினந்திமுனைப் பயணமதோ கானகத்துப் பயணம்
கடுமைமிகு கொடுமையெலாம் கண்டனரே மாந்தார்
கனாவெனக் கனக்கின்றிக் கொடுமையிதை மறக்க
காலமெலாம் முடியாதே கண்ணீரே மிகைக்கும்
94. பயமேதும் கொள்ளாதீர் பாதகமே புரியோம்
பாதுகாப் பளித்திடுவோம் பயணிப்பீர் நன்கு
நயமாக நாசத்தார் நவின்றனரே ஆங்கு
நம்பியே மக்களெலாம் நடைபயிலத் துணிந்தார்
95. வஞ்சகர்கள் பகர்ந்திட்ட வார்த்தைதனை எல்லாம்
வாய்மையென எண்ணியதால் வஞ்சத்தில் மாட்டி
தஞ்சமே கிட்டாமல் தீங்கினிலே மக்கள்
தாங்கொனா வேதனையைத் தாங்கியே தவித்தார்.

96. சதியதனின் வலையினிலே சிக்கிட்ட மக்கள்
சாவதுவோ தங்களுக்குச் சத்தியமென் றெண்ணி
கதியில்லாத் தம்நிலையால் கலங்கியே அமுது
கண்ணீரைச் சொரிந்தபடி காட்சியே தந்தார்.
97. கினந்திமுனைப் பாதைவழி காடான மேடு
காணுமிட மெல்லாமும் கனத்தமுள் பற்றை
வனாந்தர இடரெல்லாம் வகைவகையாய் நிறைந்து
வருத்தத்தைத் தந்தேதான் வாட்டினவே மிகைத்து.
98. பாதணியும் இல்லாமல் பற்றைக்காட் டுவழி
பயணத்தில் மக்களெலாம் பட்டிட்ட பாடு
பாதகத்தில் உயரியது பகர்ந்திடவும் முடியா
பல்நூறு ஆண்டின்பினும் பரிணமிக்கும் நிலைத்து
99. முட்செடிகள் தீண்டியதால் மிகையான இரத்தம்
மக்களெதன் மேனியெலாம் மாறாத காயம்
பட்டிட்ட கொடுமையினைப் படைத்தோனே பார்த்துப்
பகரமது புரிந்திடவே பிராத்தித்தார் மக்கள்.
100. பாதைவழிப் பயணத்தின் பாதைதனை மாற்றிப்
பக்கத்துக் கினந்திமுனைப் பாதையிலே பயணம்
பாதகமே இல்லையதால் பயணிப்பீர் என்று
பகன்றிட்ட பாதகரால் பாதகத்தில் மக்கள்

101. எவருக்கும் எத்தீங்கும் என்றுமே இழைக்கோம்
எங்களைநீர் நம்பிடுவீர் எனவஞ்சர் உரைக்க
தவறெண்ணம் கொள்ளாமல் தன்னைமிகு மாந்தர்
திடமாக நம்பித்தான் திரளாக நடந்தார்
102. உள்ளத்தை நஞ்சதனின் உருவாகக் கொண்டு
உரைத்திட்ட உழுத்தர்தம் உரைதன்னை நம்பிப்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திட்ட பரிதாப நிலையால்
பதறியே துடித்தார்கள் பாவமே அவர்கள்.
103. வந்தவர்கள் அனைவரையும் வெறியொடு தீயோர்
வரிசையாய் வைத்தங்கே வகையாகக் கொடுமை
தந்ததனைத் தாரணியில் தாங்கிடவே முடியா!
தனிமுதலோன் அல்லாஹ்வே தானறிவான் இதனை.
104. வந்திட்ட மக்களினை வரிசையாய் நிறுத்தி
விருப்பம்போல் வாலிபரை வஞ்சகமாய்க் கொலமுனை
விந்தைமிகு கொடுமையினை விதந்துரைக்க இயலா
வையகத்துக் கொடுமைகளை விஞ்சியதும் இதுவே.
105. கயிறுகளால் காளையரைக் கட்டிவைத்து ஆங்கே
கைகால்களை ஓடித்திட்ட கொடுமைகளும் செய்தார்
உயிர்காக்க ஓடிவந்த ஊரார்க்கு நேர்ந்த
உலகத்துக் கொடுமையினை உரைத்திடவும் முடியா

106. தாய்மார்கள் முன்னேயவர் தனயர்களைக் கட்டி
தமையர்கள் முன்னாலே தம்பியரைச் சுட்டு
பேய்யானோர் இவ்வேளை புரிந்திட்ட கொடுமை
புவியினிலே என்றைக்கும் புதையாதே அம்மா.
107. பாவையர்கள் கணவருயிர் பேணிடவே கதற
பாலுக்காய்ப் பாலகர்கள் பதறியழ ஆங்கே
நாவினது வறட்சியினை நீக்கநீர் இன்றி
நாயகனின் உதவிதனை நாடியே அழுதார்.
108. இறையோனின் நல்லுதவி இறங்காதோ எமக்கு
இன்னல்கள் எல்லாமும் இல்லாமல் போகாதோ
கறைகொண்ட கொடியோர்கள் கடிதில்அழி யாரோ
கேட்டார்கள் இறையிடத்தே கெஞ்சியே மக்கள்
109. கொடுமைகளின் ஆட்சியது கொழுவிருந்த போதில்
கருணைமிகு இறையோனும் காத்திடவே நினைத்தான்
வாடிட்ட மக்களுக்கு வரமாக ஆங்கே
வீசிடவே குண்டுகளை வைத்திட்டான் நன்கு.
110. இறையருளின் வடிவாக இவ்வேளை ஆங்கே
இலக்கதுவும் தப்பாமல் இறைநாட்டக் குண்டு
முறையாக வீழ்ந்தங்கு முழங்கியதால் துட்டர்
முற்றாகச் சிதறியே மறைந்தார்கள் எங்கோ!

111. வீழ்ந்திட்ட குண்டுகளால் வீழ்ந்திட்டார் வீணர்
விடிவென்றே மக்களெலாம் வல்லோனைப் புகழ்ந்து
வாழ்வில்லா நிலைநீங்கி விட்டதென்ற நினைவில்
விரைவாகப் பயணித்தார் வியப்புடனே ஆங்கே.
112. கருணையோன் இறையோனின் கருணைதனை மக்கள்
கண்ணாலே கண்டிட்ட காட்சியிது தானே
முறையான தருனமென மொழிந்தபடி மக்கள்
மீண்டுமே பயணத்தில் மூழ்கினரே விரைந்து
113. பலமைல்கள் பாதத்தின் பயணத்தால் மக்கள்
பசியுடனே தாகமதும் பெரிதாக வாட்டப்
பலம்குன்றி இயலாத பரிதாப நிலையில்
பரிதவித்துப் பட்டிட்ட பாடுகளோ அதிகம்.
114. உயிரதனைக் காத்திடவே உள்ளமெலாம் உடைந்து
உடுத்திட்ட உடையுடனே ஊர்துறந்து செல்லும்
பயணத்தில் மூதூரார் பட்டிட்ட பாட்டைப்
பகரவே முடியாது படைத்தோனே அறிவான்.
115. மறுமைநாள் ம.சர்வெளி மாகொடுமை நிகழ்வு
மக்களது மனங்களிலே மாறாநினை வாக
இறையோனே எங்களது இன்னுயிரைக் காப்பாய்
இவ்வாறு இறைஞ்சித்தான் இப்பயணம் செய்தார்.

116. தீராத தாகத்தைத் தாங்காது தவித்த
 தீனோர்கள் இக்கொடுமை தங்களுக்கு ஏனோ!
 பாராளும் இறையோனே பாராயோ என்று
 பகன்றபடி சேற்றுநீர் பருகிட்டார் அங்கு.
117. பாதத்தைப் பெயர்த்தேதான் பயணத்தைச் செய்ய
 பசியதனின் கொடுமையது பாதகமே இங்கு
 ஏதுமே புரியாத ஏக்கத்தில் எம்மோர்
 எப்படித்தான் பயணித்தார் ஏதும்புரி யலையே!
118. பச்சனூர் பட்டித்திடல் பாலத்தோப் பூருடன்
 பக்கத்து ஆசாத்தநகர் பகுதியெலாம் தாண்டி
 பச்சைப்பகம் சோலையாம் பகர்கிளிவெட்டி கடந்து
 பாங்கான அலிஓழுவைப் பெயருரை அடைந்தார்.
119. அலிஓழுவை அடைந்தபின்தான் ஆவியும்மீண் டதாய்
 அனைவருமே பகன்றிட்டார் அதுவரையில் அடைந்த
 நிலையெல்லாம் நிலத்தினிலே நித்திலனே அறிவான்
 நவின்றபடி நடந்தவையை நினைத்தமுது நின்றார்.
120. மூதூரின் மாந்தரெல்லாம் மாகொடுமை தாங்கி
 முற்றாக ஊர்துறந்து மாவுர்கந் தளாய்
 பாதுகாப் பெனக்கருதிப் பயணிக்கும் செய்தி
 பரந்தனவே நாட்டினது பல்திக்கும் அம்மா

121. முப்பதடி நடந்திடவும் முடியாத முதியோர்
முதாரில் இருந்துபல மைல்நடந்து வந்தது
எப்படியோ என்றேதான் எல்லோர்க்கும் ஏக்கம்
ஏகன்இறை உதவியேன எண்ணியே தேர்ந்தார்.
122. இப்படியே இங்குற்ற இவ்வகதி மக்களை
இலங்கையின் நாற்புறமும் இருந்துவந்த வாகனம்
அப்படியே அவர்களினை அவசரமாய் ஏற்றி
அதிவிரைவாய் கந்தளாய் அடைந்ததுவே தானே.
123. உறவார்கள் நண்பர்கள் உற்றார்கள் என்று
உரியோர்கள் வாகனத்தில் உரிமையுடன் வந்து
பிறவூர்க்கும் கந்தளய்க்கும் பக்குவமாய் ஏற்றி
பெருந்துயரைத் துடைத்தார்கள் பிரியமுடன் அம்மா.
124. இரவுபகல் மக்களினை இவ்வாறே ஏற்றி
இரக்கமுடன் கந்தளாய்க் இதமாகச் சேர்த்தார்
பரந்திட்ட நிலப்பரப்பும் பள்ளிக்கூடமதும்
பெருமனத்தார் வீடுகளும் பாசறையாய் ஆச்சு.
125. கரத்திருந்த பணத்துடனே கனமதிப்புப் பொருளும்
கினாந்தி முனையதனில் கைவிட்டே வந்தோர்
தரணியிலே தங்களுக்குத் தரங்கெட்டோர் தந்த
தீங்கதனை நினைத்தேதான் தீராமல் அமுதார்.

126. விதைத்திட்ட வயல்தன்னை விட்டிங்கு வந்து
வேதனையின் சோகத்தில் வெந்திட்டோர் ஓர்பால்
நிதமுமே வருமானம் நல்கிட்ட தோப்பினை
நிர்க்கதியாய் விட்டுவந்து நின்றிட்டோர் ஓர்பால்
127. மாடாடு கோழியுடன் மற்றுமுள கடைகள்
மனைப்பொருட்கள் துறந்திட்ட மக்களுமே ஓர்பால்
தேடிட்ட சொத்தெல்லாம் தொலைத்திட்டு இங்கே
தவியாகத் தவித்தோரும் திரண்டிட்டார் ஓர்பால்
128. இவ்வாறு எல்லாமும் இழந்துநிர்க் கதியாய்
இங்குற்ற மக்களினை இதமாகக் காக்க
இவ்வூரார் இனத்தார்கள் இரவுபக லாக
இயன்ற வரை உதவிகளை இனிதேதான் செய்தார்.
129. உடன்பிறந்த உறவென்றே உள்ளத்தால் எண்ணி
உணவுமுதல் உடுதுணிகள் உறைவிடங்கள் யாவும்
உடனுடனே அகதிகட்கு உளமுவந்து கொடுத்தார்
உதவியதன் இலக்கணமாய் உலகினிலே ஆனார்.
130. ஈழவள நாட்டினிலே இலங்குமுர் தனிலே
இனிதேவாழ் இஸ்லாத்தின் இதயத்தார் வந்து
வாழவே எம்மோர்க்கு வழியெல்லாம் செய்தார்
வறுமையது நீங்கிடவும் வாரியே கொடுத்தார்.

131. உதவியெலாம் உரியபடி உயர்வாகக் கிடைக்க
 உணவுகளும் குறைவின்றி ஒழுங்காக அமைய
 இதமாக உதவிட்ட இனத்தார்க்கு நன்றி
 இயம்பியே இறைஞ்சினர் இறைவனிடம் இவர்க்காய்
132. பெரும்செல்வர் எனப்பதியில் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தோர்
 பதவிகளில் உயர்ந்திட்ட பெரியோர்கள் ஆனோர்
 உரித்தான உடைமையெலாம் ஊரினிலே துறந்து
 ஒன்றுமற்ற ஏழ்மையதன் உருவாக நின்றார்
133. பல்லறையின் வீட்டினது பஞ்சனையில் நன்கு
 படுத்துறங்கி இன்புற்ற பணக்காரர் எல்லாம்
 கல்மண்ணால் ஆகியே காட்சித்த குடிலில்
 காலமது வாழவைத்த கதையிதுவே அம்மா!
134. விரும்பியதாம் விருத்ததனை வாஞ்சனையுடன் உண்டு
 வளமுடனே வாழ்ந்தோர்கள் வறுமையிலே தினமும்
 வருகின்ற உணவுகளின் வருகைக்காய் காத்து
 வழிமேலே விழியதனை வைத்தோராய் நின்றார்.
135. மூதாரின் முத்தெனவே முழுவாழ்வு வாழ்ந்தோர்
 முற்றாக வறுமையதன் மகவெனவே ஆனார்
 ஏதுமே இல்லாத ஏழ்மைநிலைக் காகி
 ஏங்கியே கண்ணீரை ஏராளம் உகுத்தார்.

136. புத்தம்புது ஆடைகளைப் பூரிப்பாய் அணிந்து
புத்தெழிலே கொண்டோராய் புவிவாழ்ந்த மக்கள்
எத்தகைய கதியுமற்ற ஏழையராய் ஆகி
என்செய்வோம் வாழ்வுக்கென ஏக்கமே கொண்டார்.
137. தாயேஇனி ஊருக்குத் திரும்பாமல் இருக்க
தந்திடவே வேண்டும்சத் தியமென்று சிறுவர்
பேயே பிடித்ததுபோல் பைத்தியமாய் அன்று
பகன்றபடி அழுதனரே பாவமே அம்மா.
138. ஊரதனின் உயர்வதனை உளத்தினிலே கொண்ட
உன்னதத்தின் பெரியோர்கள் ஊரினுக்கு நேர்ந்த
பேரின்னல் கண்டுள்ளம் பதைத்தேதான் போனார்
படைத்தோனாம் பெரியோனைப் பிராத்தித்(தே) நின்றார்.
139. கந்தளா யில்கனசனம் கலைக்கூடம் தன்னில்
கண்ணீராய் அகதியெனக் கருக்கொண்ட பின்னே
இந்தயிடம் எல்லோரும் இருப்பதற்குப் போதா
இருந்ததனால் மூதூரார் இடம்பெயர லானார்.
140. கிண்ணியா முள்ளிப்பொத் தானையென மக்கள்
கிளர்ந்துதான் சென்றனரே காப்பிடமே தேடி
நன்றாக அங்குமே நல்லாதர வுதனை
நல்கிட்டார் அவ்வூரார் நலமகிழ்வு கொண்டு

141. நாட்டினிலே அகதியென நாற்புறமும் எம்மோர்
நீண்டபெரும் தூரமெலாம் நகர்ந்தனரே அம்மா
ஏட்டினிலே இச்சோகம் எழுதிடவும் முடியா
ஏன்எதற்கு இந்நிலைமை எம்மோர்க்குத் தானோ
142. கண்டியுடன் மாத்தளைக்கும் கொழும்புக்கும் எம்மோர்
கனதூரம் அகதியாய் கிளர்ந்தேதான் சென்று
கண்ணீராய்க் காலத்தைக் கடத்தியே நின்றார்
கஷ்டத்தின் சிகரத்தில் காலூன்றித் தவித்தார்.
143. அரசாங்கச் சேவையிலே அமர்ந்தோர்கள் எல்லாம்
அயலூர்க்கு இடமாற்றம் அடைந்திடவே முயன்றார்
சிரமங்கள் பட்டதனைச் சிந்தையிலே மீட்டிச்
சிவியமும் சிதைந்ததெனச் சோகத்தில் வெந்தார்.
144. மூதூரின் மண்ணுக்கு மீள்கின்ற நிலையை
மனதினிலே யாருமே மீட்டிடவும் இல்லை
ஏதுவோர் ஊரினையே எம்மூராய் எண்ணி
ஏறிடவே குடியங்கே எண்ணமே கொண்டார்.
145. கந்தளாய் மற்றுமூர் காணிகளை வாங்கக்
கனத்தபெரும் கரிசனையைக் கனபேர்கள் கொண்டார்
சொந்தவூர் இழந்திட்ட சோகத்தைச் செப்பி
சொரிந்திட்ட கண்ணீரோ சரிதையென ஆச்சு.

146. அகதியெனக் கந்தளாய் அடைக்கலமே ஆன
அழகுபதி மூதூரின் ஆனபெரும் மக்கள்
அகத்தினிலே பிறந்திட்ட அன்னையூர் எண்ணி
ஆறாத்துயர் நிறைந்தோராய் அகதிமுகாம் இருந்தார்.
147. மூதூரில் குடியேற மக்களது எண்ணம்
மனசெல்லாம் நிறைந்தேதான் மேலோங்கி நிற்க
பாதுகாப் பரசளித்தால் போய்விடுவோம் ஊர்க்கெனப்
பகன்றபடி மக்களெலாம் பதைத்தேதான் நின்றார்.
148. புலிகளது தளமன்றே பேர்பெற்ற சம்பூர்
படையினது பிடியினிலே பட்டதுவே இப்போ
வலிமையே கொண்டோராய் வாஞ்சையுடன் மக்கள்
வந்திடவே ஊருக்கு விருப்பமதும் கொண்டார்.
149. கொடுமைகள் வாழ்ந்தகதை குவலயத்தில் இல்லை
கருணைஇறை கனகாலம் காத்திருக்க மாட்டான்
விடுதலையின் பெயராலே விளைவித்த கொடுமை
விலாசம் இல்லாமல் விலகியதே அம்மா.
150. பிறந்திட்ட ஊர்தன்னைப் பிரிந்துவந்து வெளியில்
பிறமக்கள் தயவினிலே போசனங்கள் உண்ணல்
சிறப்பல்ல என்பதனைச் சிந்தித்து மக்கள்
சீக்கிரமாய் மூதூர்க்குச் சென்றிடவே துணிந்தார்.

151. மூதூரின் மக்களினை மீளக்குடி யேற்றும்
முயற்சியிலே அரசினது மேலான பணிப்பின்
தூதுஎனப் பலர்வந்து துடிப்பாக முயன்றார்
தூயதாம் நோக்குடனே துணிச்சலுடன் உழைத்தார்.
152. நன்மைகள் நிறைந்திட்ட நோன்பினது மாதம்
நேர்த்தியாய் வந்ததனால் நன்முறையில் நோற்க
உண்மையிலே பிறந்தவூர் உசிதமென்றே எண்ணி
ஊரினிலே குடியேற உறுதியே பூண்டார்.
153. மழையதனைச் சுமந்திட்ட மாதமாம் மார்கழி
மண்ணிலே மேவிவரும் மாதொல்லை யாக்கும்
பழையபடி ஊருக்குப் பெயர்ந்திடலே நன்று
பகன்றபடி ஊர்மீளப் பிரியமாய் நின்றார்.
154. அகதிநிலை வாழ்க்கையது அதிகநாள் இன்றி
ஆகநாப் பதுநாள் அதற்குள்ளே மீண்டும்
நகர்ந்தனரே ஊருக்கு நாட்டமிகக் கொண்டு
நலிவுற்றுப் போயினவே நாமமாம் அகதி.
155. அகதியென ஆங்காகி இருந்திட்ட மக்களை
அரசாங்க பஸ்களிலே அயராது பலநாள்
பகலிரவு பாராமல் பக்குவமாய் ஏற்றி
பிறந்தபதி மூதூரில் பிரியமாய் விட்டார்.

156. மூதூரை மீண்டிட்ட மாந்தரெலாம் இப்போ
மகிழ்ச்சியது பொங்கிடத்தம் மனைதன்னை அடைந்தார்
பாதகங்கள் நீங்கியே போய்விட்ட நிலையால்
படைத்தோனைப் புகழ்ந்தேதான் பரவசமும் உற்றார்.
157. ஊர்மீண்ட மக்களெலாம் உரியதம் தொழில் தன்னை
உவப்புடனே மேற்கொள்ள உள்ளமது கொண்டார்
சீர்ஆக ஊர்நிலையும் சிறப்புற்றே ஓங்க
செல்வமங்கு நன்கேதான் சேரும்நிலை ஆச்சு.
158. விவசாய மாந்தரெலாம் வியர்வையது சிந்தி
வயற்றொழிலை தொடந்தேதான் விளைச்சலுமே கண்டார்.
இவரேபோல் மீன்பிடியில் ஈடுபடு மக்களும்
இதமாகத் தம்தொழிலை இவ்வூரில் தொடர்ந்தார்
159. கலைக்கூடம் அலுவலகம் கனவணிகம் யாவும்
கலைகட்டி ஊரினிலே களிப்புடனே ஓங்க
நிலையாக நிம்மதியும் நிலைக்கும்நிலை மேவ
நன்நிலைக்கு மீண்டதுவே நற்பதியாம் மூதூர்
160. அகதியென வந்தோர்க்கு அரியபல உதவி
அளிந்திட்ட உத்தமர்கள் ஆண்டாண்டு வாழி
இகத்தினிலே இவர்செய்த இதமான பணிகள்
இறவாப்புகழ் பெற்றென்றும் இனிதேதான் வாழி

161. அகமுபவந்து அரும்பணிகள் ஆற்றியோர் வாழி
ஆனபல பொருளுதவி அளித்தவர்கள் வாழி
நிகரில்லா ஆதரவு நல்கிட்டோர் வாழி
நிலத்தினிலே இவர்நாமம் நிலைத்தென்றும் வாழி
162. மக்களெலாம் மூதூரில் மீழவே குடிவர
மகத்தான பணிசெய்த மேலோர்கள் வாழி
அக்கரையாய் எம்மோர்க்கு அரும்பணிகள் செய்தோர்
அல்லாஹ்வின் அருள்பெற்று ஆண்டாண்டு வாழி
163. நாதியற்ற நிலைக்கான நம்மோர்கள் ஊர்வர
நன்றாக உதவிட்ட நல்லோர்கள் வாழி
மூதூரும் முன்னேபோல் மீண்டுமே ஆக
முயன்றேதான் பணிசெய்த மாண்புடையோர் வாழி
164. உதிரமெலாம் ஊர்என்றே ஓடுகிற தன்மை
உடைமையெனக் கொண்டிட்ட உத்தமத்து மாந்தர்
பதிமூதூர் தலைமைதரப் படைத்தோனே அருள்வாய்
பாதங்கள் இனிவூரில் பிறக்காமல் காப்பாய்
165. குழப்பத்தில் குளிர்காயும் குள்ளமெலாம் மாய்ந்து
குடியெல்லாம் குதுகலமாய்க் குடியிருக்கச் செய்வாய்
பழம்பதியாம் மூதூர்க்குப் பேரிறையே அருள்வாய்
பண்புநெறி அனைத்தினதும் பிறப்பிடமாய்ச் செய்வாய்

166. ஊர்துறந்த காவியமிது ஊரினிலே நிலைக்கும்
உலகத்தில் இந்நிகழ்வோ உயர்பாடம் எமக்கு
பார்உள்ள வரைக்கும் பகன்றிடுவர் மக்கள்
பாதகரின் கொடுமைகளின் பேரின்னல் தன்னை
167. ஆயிரமாம் ஆண்டுகள் ஆகிட்ட பின்பும்
ஆனதுயர்ச் சரிதையென ஆராய்வோர்க் குதவ
காயத்தின் சவடுகளைக் காவியமாய்த் தந்தேன்
காலத்தின் தேவைக்குக் காத்திரத்தின் சான்றாய்.
168. பாடிட்ட காவியத்தில் பிழையிருப்பின் பொறுப்பீர்
பிறழ்வாக நிகழ்வதனைப் பகன்றிருப்பின் சொல்வீர்
நாடியே நானும்இதை நன்றெனவே ஏற்பேன்
நவின்றிடுவீர் காவியத்தை நன்றாகப் படித்து
169. ஊர்துறந்த காவியத்தை உரைப்போர்கள் வாழி!
உளத்தாலே உவந்திடுவோர் உயர்ந்தென்றும் வாழி!
சீர்ஆக நோக்கிடுவோர் சிறப்புடனே வாழி!
சிரத்தையிதில் காட்டிடுவோர் வாழியவே வாழி!

முற்றும்

ஊர்துறந்த காவியமிது ஊரினிலே நிலைக்கும்
உகைத்தில் இந்நிகழ்வோ உயர்பாடம் எமக்கு
பார்உள்ள வரைக்கும் பகன்றிடுவர் மக்கள்
பாதகரின் கொடுமைகளின் பேரின்னல் தன்னை

ஆயிரமாம் ஆண்டுகள் ஆகிட்ட பின்பும்
ஆனதுயர்ச் சரிதையென ஆராய்வோர்க் குதவ
காயத்தின் சுவடுகளைக் காவியமாய்த் தந்தேன்
காலத்தின் தேவைக்குக் காத்திரத்தின் சான்றாய்.

மூதூர் எம். எம். ஏ. அனஸ்

ISBN 978-955-44598-6-1

